

holdssted hver Dag, at skulle rejse fra Sted til Sted i al Slags Vejr, være udsat for at komme til at bo i fugtige Gæstekamre den ene Nat efter den anden og komme i Forsamlingshuse, hvor der ikke bliver fyret til daglig Brug. Paa den Maade kan Foredragsholdere let paadrage sig en stærk Forkølelse, saa der skal et godt Helbred til at holde ud til et saadant Arbejde. Derfor er det ganske naturligt, at de Folk, der paatager sig dette Agitationsarbejde, maa have et ordentligt Vederlag. Det er jo heller ikke hver Dag, de holder Foredrag. Der er ogsaa betydelige Rejseudgifter, alt skriftligt Arbejde er nu langt dyrere end tidligere o. s. v.

I den offentlige Diskussion er det ofte fremhævet, at den Sum, der er foreslaaet til Afholdsforeningerne, er 93 000 Kr.; men derfra maa drages de 30 500 Kr. til Redningsarbejdet, til Helbredelse af Alkoholister. Det er ikke en Sag, som man kan sige vedrører Afholdsfolk mere end andre. Afholdsfolkenes Organisationer skulde egentlig fremfor andre være fritagne for at yde Bidrag hertil. Det er heller ikke Afholdsfolkenes Organisationer, der som saadanne driver Redningsarbejdet. Det er private Sammenslutninger, der har paataget sig denne Opgave, ud fra den Forudsætning, at det var et nyttigt Arbejde at søge at vinde drikfældige Personer tilbage for Samfundet og lindre Forholdene i Hjemmene, hvor en Mand var drikfældig. Gennem Værgeraadene er man gaaet den Vej, at naar der var uheldige Forhold i Hjemmene paa Grund af Mandens Drikfældighed, og det derfor ikke var forsvarligt at lade Børnene blive der, tog man Børnene fra Moderen. Efter vor Opfattelse vilde det være mere forsvarligt og naturligt, om man fjernede den drikfældige Mand fra Hjemmet og lod Moderen beholde Børnene og ydede hende den fornødne Støtte. De 30 500 Kr., der er opførte til Redningsarbejdet, kan, som sagt, ikke regnes som Tilskud til Afholdsforeningerne og de staar heller ikke opførte som saadant. Naar man alligevel har betragtet dem som Tilskud til Afholdsforeningerne, kommer det vel af, at vel staar de som en Specialsum for sig, men under Hovedsummen er de førte over sammen med Bidraget til Afholdsforeningerne.

Med Hensyn til Redningsarbejdet har jeg tidligere haft Lejlighed til at oplyse, at før Krigen, i 1914 var der 9 statsanerkendte og statsunderstøttede Redningshjem, der var fuldt optagne; men efter Indskrænkningerne i Alkoholtrafikken er Antallet af

Patienter paa disse Hjem gaaet saa stærkt ned, at det har været muligt at afhænde ikke mindre end 5 af de 9, og i Foraaret var der paa de resterende 4 kun 29 Patienter. Dette Forhold er nu ved at ændres. Tallet paa Patienter stiger; i Juli Kvartal er det saaledes steget fra 29 til 40. Om denne Bevægelse vil fortsættes, ved man ikke; men naar man ser paa Forholdene, som de er, og den Administration, som den højtærede Indenrigsminister har gennemført i de senere Aar, er der al Grund til at ængstes for, at Drikfældigheden igen skal tage til paa en saadan Maade, at der bliver Brug for et stort Antal af disse Helbredelsesanstalter. Det er langt mere almindeligt nu end tidligere, at man, naar man færdes i Byerne og rundt om i Landet, møder berusede Personer.

Der er af tidligere Talere rettet Kritik mod den højtærede Indenrigsminister, fordi han lagde saa stærkt Beslag paa Statens Midler til de Interesser, hvis Varetagelse sorterer under ham. Men ser man paa den Administration, som jeg her berører, tror jeg, der er Grund til at sige, at den højtærede Minister ogsaa gør ikke saa ganske lidt for at skaffe Penge i Statskassen. I Marts 1917 var vi naaet dertil, at der blev udstedt Forbud mod Anvendelse af Korn, Foderstoffer, Kartofler og Brændselsmaterialer ved Spritfabrikationen undtagen til Fremstilling af teknisk Sprit og til Gærtilvirkning. Man var derefter tilbøjelig til at antage, at der her var en saa stærk Begrænsning, at der nu ikke vilde blive noget synderligt Udbud af Drikkespirit, og denne Opfattelse fik man bestyrket ved det, der indtraadte, da Margarinefabrikationen blev standset. Der indtraadte det, at Margarinefabrikken i Vejen begyndte at fremstille Gær uden Forbindelse med Fremstilling af teknisk Sprit, og Gærindustrien paa denne Fabrik slog saa godt an, at samme Selskab oprettede en tilsvarende Fabrik i Odense. Naar man saaledes var kommet ind paa at fremstille Gær uden Forbindelse med Fremstilling af Sprit, var der jo al Garanti for, at der ikke vilde blive nogen Overproduktion af teknisk Sprit, der kunde anvendes til Fremstilling af Drikkespirit.

Imidlertid blev man overrasket ved, at der allerede i Efteraaret 1917 blev frigivet et ret betydeligt Kvantum teknisk Sprit til Fremstilling af Drikkespirit. Det viste sig, at der alligevel var en ret betydelig Overproduktion af teknisk Sprit, som Indenrigsministeren, selvfølgelig mod en Af-